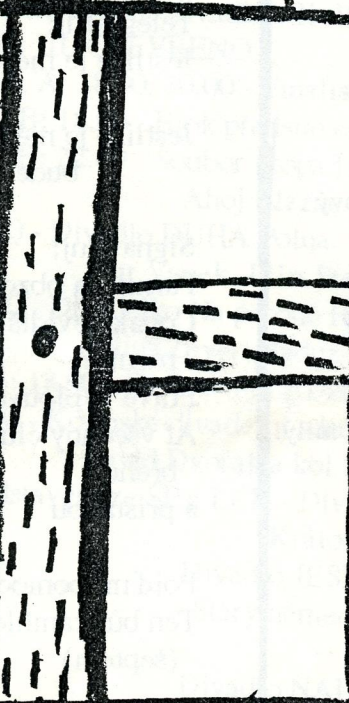
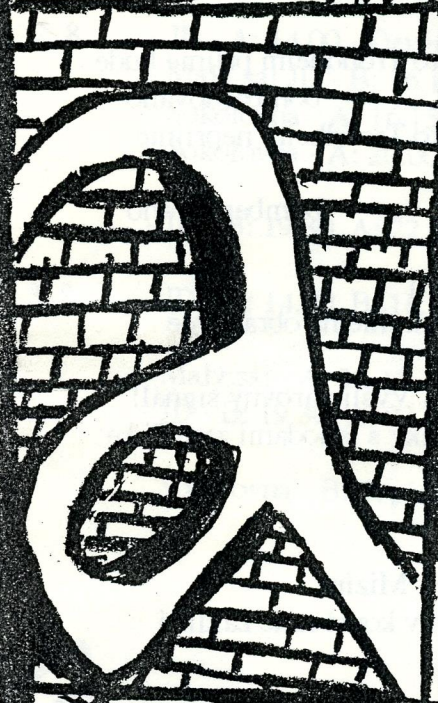
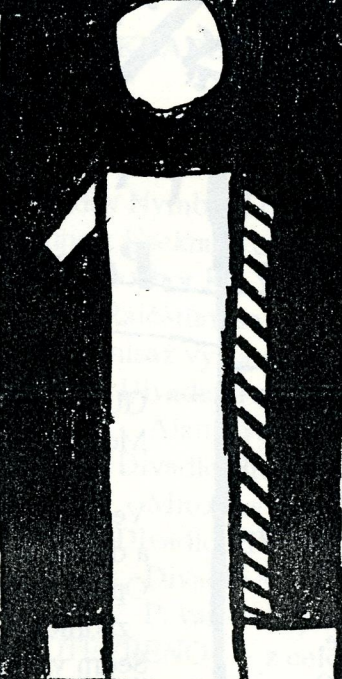

Loutkářsk
Chrudim
1998

Vybrali jsme pro Vás (a dobře)

Hry Františka Pavlíčka patří bezesporu k tomu nejlepšímu, co bylo v oblasti loutkové tvorby pro děti napsáno. Krása myšlenek se snoubí s krásou veršů a vytvářejí eticky i esteticky působivá díla. Seznámení s některými jeho texty je nejen neopakovatelným zážitkem ale, myslíme, i příjemnou nezbytností pro každého, kdo se o loutkové divadlo hlouběji zajímá. Ukázka je z třetího obrazu pohádky Bajaja napsané podle Boženy Němcové.

BAJAJA: Tam pod skalami už zlátně strom javorový...

Podzim se přikrádá... Neodpočinem si tu?

KUŇ: Cesta tě znávala?

BAJAJA: Vždyť byla nekonečná!

Přes hory, údolí, po krkolomných stezkách,
brodem a bažinou... A měsíc za měsícem!

KUŇ: Chtěls poznat širý svět...

BAJAJA (se k němu obrátí):

Vždyť nereptám, můj milý.

Nesls mě, jako bys na konci této pouti
už viděl cíl.

KUŇ: Jsme u cíle...

BAJAJA: Chceš říci,

že v této jeskyni se končí naše cesta?

KUŇ: Tady se spolu, princí, rozloučíme...

Jen na čas, nakrátko... Já zůstanu tu v sluji...

Bude mi úkrytem...

BAJAJA (vybuchne):

A já se jako nuzák
mám vláčet bez tebe a jako žebrák prosit
o chudé přístřeší na osamělých dvorcích?
Jsem z krve královské!

KUŇ: To nikde neprozrazuj.

Rozhlédni se krajem a pověz mi, co vidíš...

BAJAJA: Jen hvězdy na nebi... A v dálce na obzoru
jakási bledá zář... Na tisíc malých světél...

KUŇ: To je královský hrad... Cíl tvého putování...

Tam půjdeš ještě dnes a požádáš o službu.

BAJAJA: Jsem z krve královské a ty chceš, abych sloužil
jak jeden z posledních?

KUŇ: Nedávno mluvils jinak...

Brzy jsi zapomněl na všechna předsevzetí...

BAJAJA (sklopí hlavu):

Vím... Odpusť, koníčku — A pověz, co mám dělat?

Poezie - konsensus nonsensu

GUNNAR EKELOEF

Monolog s jistou manželkou

Vezmi dva zestárlé komoři
a dohoň je v Severním moři
Opatři každého jednou kometou do
zadnice

Sedm vlasatic na každého!

Telegrafuj:

Jestliže je město Trondheim přijme bude
bombardováno

Jestliže je město Trondheim nepřijme
bude

bombardováno

Signalizuj:

Parník na obzoru

Copak nevidíš támhle na obrazovce
parník?

Právě vyplouvá. Vyšli varovný signál!

Ať všechny člunky s jahodami zamíří ke
břehu

a přistanou

Pojď mi pomoci. Mizím.

Ten bůh támhle v koutě mne zaklíná
(šeptem)

Františkovy hry

5. Složením písmen,
která se vyskytují v následující básni:

KUL A TOKAL

OTA - OLA

LUK A OKA

TUK A KOLA

získej potřebu loutkáře

strana: nebe

Divadlo KVELB, Praha (STARÁ POVĚST)

K inscenaci:

Divadlo Kvelb je nová nezávislá skupina. Vznikla v roce 1997. Prozatím seskupuje jen jednoho herce zamilovaného do loutek i do činohry, do písniček i do veršů, do výtvarné i pohybové řeči, prostě do všeho, co se dá v divadle navymýšlet. Jak často míváme těžká srdce, těžké hlavy, těžká víčka... Dospělý člověk dosáhne tak 60 - 80 kg živé váhy. Jsme prostě nějací těžcí. A je mnoho takových, co by chtěli mít křídla...

Gradoboř byl kníže, byl bohatý - ale zkuste se o bohatství chvíli nestarat. Byl krásný - ale zkuste milovat dívku, která se před vámi schovává. Byl nejsilnější z rytířů v zemi - ale zkuste jít silou proti kouzlům. Měl všechno a chtěl mnohem víc. A kupodivu, bylo to tak v pořádku. A ještě něco: i nenávist dokáže povznést.

LÍNÉ SPOLKOVÉ DIVADLO V BOUDĚ Plzeň

Tato rubrika by se spíše měla jmenovat Wona wo nich, protože mě ty lemry líný zase ukecaly, abych to napsala za ně.

Tedy stručně: Boudáci letos oslavili sedmdesátiny a k narozeninám je vyhodili z jejich dosavadního působiště. Místo divadla tam teď budou záchodky a salónek (modrý, zelený nebo jenom nevkusný). Boudáci tedy bojují o holou existenci, ale navzdory básník zpívá, takže si napsali (Ivánek Nesveda s Vládou Pechem) pravou plzeňskou pohádku, jejímž hlavním hrdinou je Vlám. Jmenuje se Gambrinus, ten Gambrinus je králem (hádejte čeho) a podtitul hry je Vezměte tatínka (z hospody?) do divadla. Mohlo by mít také podtitul podtitulu Nepijte nevzdělání.

Jinak představovat Boudu je nošením dříví do lesa, tak jenom připomenu, že jsou i nadále skromní, přestože je pořád snímají různé televize (například japonské), zajímají se o ně zpravodajské noviny (například MF Dnes) a loutky z Žita (viděli jsme na Chrudimi předloni) jsou v současné době vystaveny v Muzeu loutkářských kultur (hádejte kde se nachází).

Zdar a sílu milí z Boudy.

Petra

Woni wo nich

Spolkové divadlo "V BOUDĚ" Plzeň

Inscenace souboru "V BOUDĚ" vycházející z vlámské pohádky si nese atmosféru lidové zábavy, která zaujme široké publikum, aniž by se podoběla. Funkční, zajímavě členěná scéna umožňuje hru s poloreliéfní loutkou (manekýnem) i živých herců. Charakteristickým rysem inscenace je naplnění loutkohereckých partů a její úspěch je založen na herecké suverenitě, vtipu a nadhledu všech účinkujících.

Porota doporučuje soubor k postupu na LCH 98.

Marek Bečka, Hanka Švejdová, Jana Halířová

ZUŠ Žamberk : MALÝ PRALES

(autor Gina Ruck-Pauquetová, režie Olga Strnadová)

Látka, již je na začátku pět dívek zahaleno, vytváří nečleněnou hmotu, která ve spojení se zvuky nabízí pocit jakéhosi pralesa, který se postupně rozpadá na pět bytostí: jsou to pozoruhodné, mnohdy úplně nové typy loutek - slon z plandajícího rukávu - chobotu, na jehož rameni jsou uši a oči, lev ze sevřené pěsti - zubů, svírajících nahoře střapeč žluté vlny - hřívý, krokodýl ze dvou na sebe přiložených paží v zelených rukávech s očima, zajíc ze dvou prstů, oblečených do pletených slechů a malá háčková sovička rovněž na dva prsty. A k těm objevným loutkám přistupuje i velmi zajímavá souhra loutky a herce: herec jako by byl protažením loutky a jindy zas jako by byla loutka protažením herce - obojí, herectví i loutkoherectví, výtečně zvládané. To, že jde o typ moderního herectví, v němž herec zůstává sám sebou a zároveň je barvitou, plastickou jevištní postavou, je tedy nejen východiskem práce, ale i obsahem postupně hledaného a sdělovaného tématu.

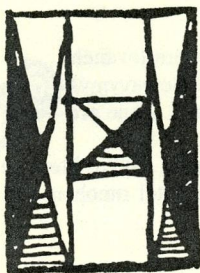
Pravzvláštní kompozice jakoby vedle sebe nahodile kladených střípků od začátku baví i poutá pozornost svou atmosférou, ale svůj smysl vyjevuje teprve postupně: Veškeré to zdánlivě bezcílné dění, velmi volně svázané útržkovité příhodičky i samo proměňování materiálu látek, jako by skládalo příběh původně jednotného, nerozlišeného, nerozčleněného společenství pralesa, z kterého se nejdříve musí vydělit jednotlivé individuality, aby pak přes velkou toleranci, respekt a empatii jednoho k druhému měli naději vytvořit nové, kvalitativně vyšší společenství jedinečných, odlišných a přece k sobě patřících bytostí. Malí moulové a šmodrchové, chtějí sami sobě i druhým něco namluvit - obhájit svou identitu, důležitost, potřebnost - a ostatní to laskavě respektují a pomáhají svou vstřícností, aby k tomu všichni našli odvahu odejít s tím, že se určitě vrátí. Je to obraz hledání zvláštního, individuálního, svého ve společném a společného ve svém, individuálním zvláštním. Obraz vytváření kolektivu, jeho ohrožování a ztracení a znovunalezení v silnější, cennější podobě. Je to tak trochu obraz čtyř osmnáctiletých děvčat a jejich vedoucí.

Příkladně nedramatický text je dramatizován pouhým zařazováním do vztahů, usouvztažňováním hereckou akcí - a to i v maximálně nedějových vyprávěních zvířat (napínavý krokodýlův příběh například spočívá ve vyjmenování snad deseti příbuzných - a představte si, všichni jsou krokodýli!).

Není vše dokonalé: od scény trháni ovoce, při cestě poté a zejména od vichřice, v níž se ztratí lev, ztrácí inscenace poněkud tah - dějové motivy se vyčerpávají a inscenátoři, jakoby to cítili, hledají řešení ve vnášení vnějších ozvláštnění: přemísťování lvy hlavy při výroku "Nevím, kde mi hlava stojí", nezdůvodněná zajícova stínohra apod.

Tyto maličkosti však nemohou nic změnit na tom, že žamberský Malý prales je mimořádné a úctyhodné dílo plné lidskosti i umění v původním smyslu toho slova. Pro inspirativnost, ale i vyspělost a ucelenost díla nominuje porota krajové přehlídky inscenací do přímého postupu na 47. LCH.

Luděk Richter

ip hip sláva, letos zpívá festival o oktávu (ne-li o dvě) výš! V pokročilém mezičase vnímám letošní Chrudim takto: Potěšil mě loutkářský potěr. Zjistila jsem, že šikovní a života plní mlad'oshi, které znám a vím že umí, se pořád ještě utápí v těžkopádných hlubokomyslnostech, ale nezbavilo mě to víry v jejich (a tedy i mé divácké) lepší zítřky. Několikrát jsem si vyloženě pochutnala, ať už s Ondřejem Coffeyem, Bystrouškou nebo Kašpárkem (ale i s jinými). Bardzo dobří byli i polští inspirativní loutkáři. Kamarádi a známí v seminářích, kteří zprvu frflali, jsou teď už prací v nich pohlčeni.

Proto mi radost nezkalí ani představení, která jakoby z oka vypadla aušusáckým agenturním kusům. Naštěstí ale nedosáhla a tedy ani nepřesáhla hranici patologických jevištních jevů, hraničících někdy snad až s trestnou činností (znám taková divadla, pozor na ně, jedno z nich je plzeňský ŠUS, pošlete to dál).

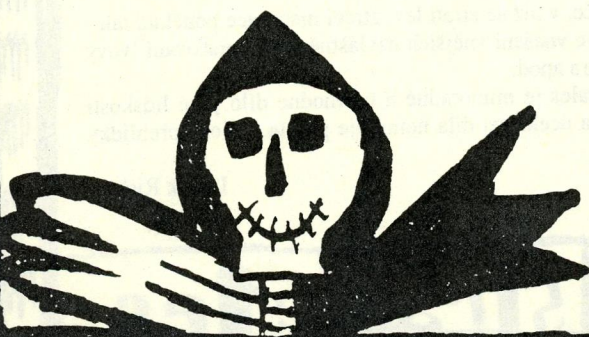
Po vydařeném loutkářském radostnění (vím jen z doslechu) přišel včera den sice zamračený, ale narvaný dobrým divadlem. A ani dnešek se nerýsuje špatně. Přeju nám to.

Petra

Čtete:

- na straně Silnice Rafandu s Kamilou Skopovou o polském divadle Towarzystwo Teatralne Wierszalin

- na straně Zámky Vybrali jsme za vás (a zase dobře)

co uvidíme dnes

VELKÝ SÁL MUZEA

17 a 20 hodin

LS V BOUDĚ Plzeň

I. Nesveda, V. Pech

GAMBRINUS, KRÁL PIVA

Pro diváky od 8 let

LOUTKOVÉ DIVADLO

18 hodin

Divadlo KVELB Praha

16 hodin S

D. Tesař

STARÁ POVĚST

KINO

10 hodin

LS NEJHODNĚJŠÍ MEDVÍDCI

Hradec Králové

M. Bukovina, Š. Olivětín

KAŠPÁREK,

ČETNÍK KOLOČAVSKÝ

Pro diváky od 15 let

16 hodin

LS ZUŠ Žamberk

18 hodin S

G. Ruck-Pauquetová

úprava O. Strnadová

MALÝ PRALES

Pro diváky od 8 let

a co zítřa ?

* 14.30 od Divadla průvod s hudbou vedený loutkáři z Continua na chůdách

* 15.00 pod širým nebem v městských sadech

LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

slavnostní vyhlášení výsledků LCH, vystupují mj. Trakař Praha, LS Vsetín, LS Záruba Trutnov, Bedruška Brno, Vavřinec Praha, Ledňáček Roztoky u Prahy, Continuo Vodňany, stánky s občerstvením pro tělo i pro duši

Bude-li pršet, nezmoknem: vše bude v budově Muzea.

POSLYŠTE PŘÍBĚH... (jaký? či?)

Nastupují aktéři ve stylizovaném kostýmu před paravan. Po nich přichází totemoví rytíři kruhového stolu a jejich ctnostné dámy. Vše upraveno, sladěno, zahlaholí zpěv. Příběhy Artušových druhů nabízí mnohé, lze tam najít lásku, vášeň, věrnost, zradu, obět, přátelství, nenávisť. Přímě se nabízí prostor k tomu, jak tato témata oslovují naše dny, jak se s nimi vyrovná parta na jevišti. Dokud se vše představuje, jsem v napětí, jsem zaujat možnostmi loutek (třeba prvním soubojem), ale pak se vše začíná opakovat, v příběhu se ztrácím. Orientaci by mi mohl poskytnout jasný vztah herců k postavám, vystavěné charaktery a nabídnuté téma. Nenacházím, je mi to líto. Nevím, kdo, co a proč mi chce sdělovat. Opravdu bych chtěl poznat, čím je pro soubor (vždyť tam mám přátele) třeba vztah Guenevery a Lancelota, je ta Guenevera koketa nebo je jen nebezpečně krásná a za vše může jen zamilovaný Lancelot, je sám Lancelot zamilovaný nebo sebevědomý frajer, který chce trumfnout Artuše? Chtěl bych vědět, který z těch rytířů je souboru milý a proč? Odvaze zvednout rukavici tak komplikovanou smekám.

Roman Černík

PRASÁTKA SE VLKA NEBOJÍ

Klíč k tomu, aby se divadlo povedlo, je ukryt už v předloze. A to platí samozřejmě i u divadla pro děti. Když se pak dramatický text rozplizne v balastu, když dialog, místo aby pomáhal vytvářet charaktery postav a umožnil jim jednat, vyplňuje především čas (aby představení mělo patřičnou metráž), je zaděláno na problém. Když se ústřední téma pohádkového příběhu (nic v životě není za levno a investovat trochu úsilí, práce a vůle a přemýšlet u toho se vyplácí) zamění za nahodilost, těžko se dá o něčem hrát. K těmto problémům se pak jen "v řádu věcí" řadí další. Hudební složka, která fungovala jen jako dekorace, navíc v takové intenzitě, že se v ní dialog ztrácí, nesourodá a problematická výtvarná a scénografická složka, i pointa (závěrečné potrestání vlka), která se nekonala.

A za tím vším zůstala jen chuť, snaha a dobrá vůle kopřivnických hrát dětem dobré divadlo.

Jiřina LHOTSKÁ

MODRÝ MAURICIUS

Milá Ivano, hned po představení jsem Tě přepadl před divadlem a chválil a chválil a chválil, měl jsem sice při představení jistý pocit, že Ti musím říct něco, co mě napadlo, že by bylo možné vylepšit, věděl jsem, že to byla jen drobnost, ale postupně jste mě tak dostali, že jsem se jen oddával Vaší hravosti, Vaší hře se scénou a vším výtvarným, až jsem sám sebe přesvědčil, že připomínka je pouze výrazem mojí únavy, až večer jsem potkal kolegyni Jiřinku - porotkyni a ta mi připomněla, co se mi honilo hlavou během představení, myslím, že divadelní představení musí před divákem "vznikat", divák musí mít pocit zrodu u každého nápadu, u každé repliky a slovo se nerodí v té chvíli, kdy ten přede mnou domluvil. Děkuji Vám. Ahoj

Honza BORNA

A co děti?

PRASÁTKA SE VLKA NEBOJÍ

* pořád jsem čekala, kdy se z toho něco vyklube, ale o přestávce jsem odešla * ta druhá půlka už tam nemusela být * bylo hloupý, že

- pán sundal masku
- bylo 5 prasátek na scéně najednou
- jak může mít ten vlk beráncí kůži
- jim nebylo rozumět, nebo spíš že měli moc nahlas muziku
- z pěti cihel postavil dům
- * hezké - scéna
- pohyblivost loutek
- i ta hudba, ale škoda, že to byla pořád jedna a ta samá písnička

* proč mělo to třetí prase domeček na stejném místě jako to první * přišlo mi, že chodili po korunách stromů * běhali zbytečně dlouho * asi neměli ujasněno, kde mají "venku", ale scénografický nápad byl dobrý * celou dobu byly vidět hlavy vodičů, nechápu, proč měli klobouky, hrozně to odvádělo pozornost * mluvili tak, jak se mluví na malé dětičky * proč prasátka musela vždycky zpívat, mohla dát něco z ranečku * nic mě tam nepřekvapilo * kdyby tam nebylo řečeno, že jsou to prasata, tak bych si myslel, že jsou to psi * ta červená paní tam byla furt a ty ostatní až v druhé půlce na pouti * nepřišli jsme na to, O ČEM TO BYLO. Asi jen vykradli pohádky O prasátkách, O kůzlátkách, O řepě, Mikeše, ...

POSLYŠTE PŘÍBĚH

* strašně dlouhý * v té době to nebyla Británie, ale Anglie * vadilo mi, jak tam pořád lezli rovnat tu opunu * to oblečení hrozně odvádělo pozornost * líbilo se mi, jak improvizovali * přišlo mi, že se trestá i "HODNO" * nebylo to pro malé děti, protože to bylo "umíráv" * nebylo vidět, co se stalo s grálem a se synem Lancelota * Oni řekli, že nikdo neví, co je to grál, ale nám to také neřekli * mně rušilo, jak lezli do příběhu a seděli vepředu * pletli se mi rytíři * scéna vypadala moc hezky, těšila jsem se, ale pak mě zklamali, protože to nevyužili * přišlo mi, že snad ani neví, co hrajou * na hercích bylo vidět, že je publikum štve, je fakt, že ty malé děti zlobily, ale to je spíš problém herců *

MODRÝ MAURICIUS

* připadalo mi to úplně skvělý * ke konci trochu protahovaný * scéna se mi líbila * mně to nepřišlo dlouhý, měla jsem se pořád na co dívat * nejvíc se mi líbila ta televize * líbily se mi všechny nápady * ocenil jsem to, třeba ta silnice na konec světa * u těch kolejí mi přišlo, že je ten pán zase zbořil * výborně rostly školy po dešti * pro jednu mladší holčičku bylo těch drobností moc * líbilo se nám to proměňování, nic nedělali dvakrát stejně, nenudili jsme se * všechno hrálo, vše účelné, dobře vypadající, báječná muzika * líbily se mi zvuky vlaku, lodi, atd. * jednoduše - líbilo se nám to *

Wyneseno

Z mladické nerozvážnosti či z vrozené blbosti jsme se dobrovolně rozhodly zahájit prázdniny časným vstáváním a "lámáním v kole" na semináři? Nikoli! Z touhy "opát' sa pohovárať po slovensky" a navíc udelat něco pro rozvoj duše i těla. A tak "sme sa", pardon jsme se ocitly v **semináři D: TĚLO - PROSTOR - SITUACE**. Prostor a situaci ještě zvládáme, ale tělo už nás zradilo. "Ako je to možné?" Inu proto, že ten na první pohled vetřák Vlado "Sadista" Sadilek nás každé ráno přesvědčuje, že je zcela běžné po probdělé a prohrané noci udelat 20 kliků s tleskáním, 40 dřepů se zátěží, vypláznout jazyk až za roh, dát si nohu za krk a v této poloze přeskakovat židli.

Kdo přežije ranní rozcvičku, dočká se důvěrné pochvaly: "Slniečko moje!" No uznejte, že to za to stojí.

Po zasloužené přestávce nastupuje Peter Janků "Laskavý" (láska ví), aby nám dokázal, že své tělo dokážeme nejen zauzlovat, ale i rozeznít jako loretu.

Posledním "zo sväté trojice" je Paul Klee - pro některé z nás až do středy zcela neznámý básník, jehož zážitky a pocity nám zprvu připadaly naprosto cizí a šílené. Ovšem nyní, poté, co Radek vydedukoval, že básník mohl být pijan, leccos jsme pochopili. Pochopíme-li ještě víc, možná vás překvapíme na pouti.

Draží páni lektori, kluci zlatý, jste moc fajn. Díky za tu práci, kterou si s námi dáváte, a za optimismus (neexistují lidé, kteří neumějí zpívat, pouze lidé, kteří neumějí poslouchat), který nám vléváte do žil.

Martina + Dáša

P.S. Slovánski šamani nás uhranuli.

Rafanda s...

KAMILOU SKOPOVOU z Chrudimské besedy VČEREJŠÍ VEČERNÍ INSPIRATIVNÍ PŘEDSTAVENÍ JSTE POZVALI NA LCH VY - CHRUDIMŠTÍ ORGANIZÁTOŘI. MYSLÍM, ŽE ŠLO JEDNOZNAČNĚ O DOBRÝ TAH. JAK JSTE HO OBJEVILI?

Na 18. mezinárodním festivalu loutkářské tvorby Bielsko - Biala 1998. Byli jsme tam v dubnu s Jirkou Kadeřávkem dva dny a tohle představení nás zaujalo nejvíc.

JDE PATRNĚ O FESTIVAL PROFESIONÁLNÍCH DIVADEL. Festival je otevřený. Probíhá každé dva roky a účast na něm je prestižní záležitostí. Filozofií v období jeho vzniku bylo setkání východu a západu - navzdory železné oponě. Dnes motivují soubory k účasti i nezanedbatelné ceny: cena Grand Prix MKaU - 5000 USD a dalších 5 cen - 2000 USD. Představení se vybírají na základě zaslaných videokazet.

ZÚČASTNILA SE LETOŠNÍHO ROČNÍKU I ČESKÁ DIVADLA?

Ano, a pokud vím, tak úspěšně. Tři představení hrál východočeský DRAK a jedno Divadlo loutek Ostrava. Jinak jsme viděli soubory z Bulharska, Maďarska, Francie, Japonska a Polska. Často šlo o různé formy pouličního divadla, o show, to se u nás ještě moc nedělá.

Představení MEDYK jsme vybrali i pro jeho silné téma, sdělnost a podle nás výrazné herectví i práci s loutkami.

ROZHODNĚ. DĚKUJI ZA ROZHOVOR

FRANTIŠEK

Ta/Ten píše!

Milé diwahadlo,

tak se mi moc líbíš. Jo. Ale - jak jinak než ALE.

Zarazilo mě nejdřív v č. 2, jak mnoho rámusu pro nic. Takový to bylo syrovo-surový.

A tumáš čerte kropáč, v č. 3 louže v moři patosu.

A tak tě chci poprosit, abys víc myslelo na ty, kteří tu jsou poprvé a neznají se ještě kdekdo s kterým jako ostřílení pardálové. Teprve se rozkoukávají, jak že to ta Chrudim vlastně vypadá a o čem že to tu celé je.

A tyhle lidičky, protože Tě pilně čtou, neboť jsi zábavné, jsou z toho pěkně vykulený. A ptají se, proč je to napsané tak moc osobně a co se tím sleduje. Tak. Tak jo?

Radka SVOBODOVÁ

P.S. O nás jsi psalo s vřelostí. Díky

Nikdy bych nečekal, že se někdy ocitnu v pozici kritika, už jen proto, že tato role je mi tak trochu z principu cizí. Přesto jsem se rozhodl, že se k představení Doupe latinářů vyjádřím. Knížky Ivana Wernische mám moc rád a to jak poezii, tak jeho povídky. Právě proto jsem byl na představení dost zvědavý, přestože se rozhodně nejedná o povídky právě jednoduché a s jasně danou pointou. Bohužel obavy, které jsem měl ještě před začátkem představení, se absolutně potvrdily. Víím, že kritizovat je snadné, ale tak negativní pocit jsem snad ještě z žádného představení tady v Chrudimi neměl.

Vašek Kašpar

Lektori

I stalo se, že vládce Loutkářské Chrudimi povolal své poddané a ti se ujali potřebných v seminářích.

Také seminář I potřeboval, a tak jsme tu. Nadšené, spokojené, unavené, ale potěšené. Je dobře, že v naší zemi roste taková generace, která je ochotná si hrát... atd. Obdivujeme, jak od prvního okamžiku dokázali všichni komunikovat, respektovat se a pomáhat si. Šťastní rodiče, kterým tito človičci patří. Děkujeme, že jsme tu s nimi mohli pracovat.

I. + H. D.

LOSA MARKA ZÁKOSTELECKÉHO

Tři prasátka: Celé představení jsem o osud oněch tří neměl obavu, protože jsem si byl jist, že pro tři buldoky by se útočící vlk stal snadnou kořistí!

ZEMSKÉ NOVINY
MEDIALNÍ PARTNER LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

strana: silni-
c e

Kuse z dis Kuse

Dnes bez televize zahajujeme. Domluveno probírat představení v pořadí Mauricius, Prasátka, a Poslyšte příběh, později snad má vyplynout proč.

Střípek Plzeň: Modrý Mauricius

Má všechno, co divadlo vyjadřující se výtvarnou metaforou (rozuměj loutkové divadlo) má mít. V žádné složce (na rozdíl od většiny ostatních inscenací) neudělali chybu. Dokonalé představení. Pak se ovšem přichází k otázce (velké téma k diskusi), zda dokonalost nepřivedli na hranici zmechanizování. Divadlo má být uměním okamžiku, jsem přítomen jeho vzniku. Tady se ústředním tématem inscenace stal mechanismus fungování přehrášle nápadů. Příběh není zas až tak sledován, byl jen záminkou pro to, aby si člověk mohl takhle hrát. Člověk se emotivně nespojuje s postavami, ale se šesti krásnými lidmi, kteří si takhle hrajou. Všechny složky jsou tak "nadupaný", že to vede k myšlence na zmechanizování. Otázka, jak to udělat, aby člověk, který si něco nacvičil, to na jevišti znovu objevoval a přitom to drželo tvar, protože ten, kdo jen opakuje, co si připravil, není absolutně přítomen. Smyslem divadla totiž není dokonalý úkon, ale spojení s divákem, a to se docílí právě absolutní přítomností herce. Někomu chybělo milostné naplnění hlavních postav (dostala ho jenom tím, že mu vypláchla mozek). Zde debata utáta a Jan Borna zakončuje arií na téma: krása marnotratnosti v umění.

LS Rolníčka Kopřivnice: Prasátka se vlka nebojí

Zvoláno, že něco takového se může povést každému a je poučné se bavit o problémech, které se tam staly. Nastoleny tři základní okruhy problémů: 1. příběh, 2. řád, 3. řemeslo.

ad 1 Příběh - umožňuje tato dramatizace něco sdělit?

ad 2 Řád - zda složky patří nutně a nezbytně zrovna teď a tady k této inscenaci. Např. hudba - musí to být zrovna ten typický ragtime, nebo výtvarná složka - jak podporuje invenci, je dobrá pro děti, inspirující, jednotná?

ad 3 Remeslo - jak kvalitní byla animace, mluva? Jak fungovaly, aby příběh naplnily?

Nejvíce se nakonec mluvilo o dramaturgii. Zcela zásadní problém je, že nastane pokus o rozbití třetího domečku, navíc se pohádka dramaturgicky zhroutila na náhodě (babka jednou nese slámu, domeček je ze slámy, pak má chroští, tak je z chroští, co kdyby měla doryt?) Úplně se tím ztratil smysl pohádky. Každý dialoog musí být dějotvorný a charakterotvorný, všechno musí být opodstatněno (vysvětleno na obraze stromu - i nejvzdálenější větvička musí být spojena s kmenem). Nelze se vymlouvat na určení dětem. Na každou věc musí být odveden stejný, poctivý kus práce (po stránce dramaturgické, režijní a všech ostatních). Stejně na Shakespeara nebo na Prasátka. Vytýkána špatná práce s hlasem (nebylo slyšet), paní režisérka reaguje stížností na umístění do velkého prostoru. Filipika Ludka Richtera na téma: Nedá se nic dělat, každý někam musí.

Shrnuto, že i přes různé problémy bylo sympaticky nakročeno správným směrem.

(Shrnoval opět Jan Borna.)

Vavřinec Praha: Poslyšte příběh...

Debata konečně vedena ve velmi přátelském duchu. Oceněna vybavenost souboru, zvláštní technologie loutky, dobrá technika mluvy, atd. Ale otázka: Co je pro Vavřince grál? A proč si vybrali právě příběh grálu?

Odpovězeno, že jde o symbol čistoty, duševní harmonie - kdo je mravní, dosáhne ho. Ale vyřešili si to mezi sebou a nám to neřekli. Není jasné, kdo je nejdůležitější postava, co a o čem se bude hrát. Nejasnost podporuje i stylizace kostýmů (kým Vavřinci na jevišti jsou) a herecký projev (na všechno jednání se nehrající pořád stejně smějí). V tomto okamžiku vyprávěn příběh Honzy Vondráčka (vypravěč Jan Borna). Žánr rakvičkárny neunes mýtus nebo jiný komplikovaný příběh a také se nedá míchat s psychologickým herectvím. Čistoty (která pak byla zvolena jako téma) však bylo až moc, skoro jako by se Vavřinci nechtěli potkat se špínou světa. Howgh. Diskuse vedena byla velmi smířlivým způsobem, jen porotci se s Ludkem o slovo třeli.

Zapsal Petr

DIVADLO V TRÁVĚ

Celonárodní, možná i mezinárodní divadelní přehlídka

24. - 26. 7. 1998 v Bechyni, Klášterní zahrada a blízké okolí.

Program:

24.7.: Continuo - průvod na chůdách, Našinec Brůček - slavnostní projev, odborná přednáška, Tatmani - odpálení kamenného pomníku trávy, Tatmani - Popelčina nejmilejší hra, Mlýn Brno - Improvizace, Komorní studio Áčko Benešov - Posel z ráje, Divadlo Kvelb Praha - Stará pověst.

25.7.: Válkovo kočovné divadlo - Komedie o chytrosti, Bychom Aš - O strašlivém osudu řeckého krále Oidipusa, koloběžková Grand prix, Divadlo Saně na kolech - Co čert nechtěl, KDS Puchmajer - Etuda, Torzo Hranice - Zapomeňte na Hérostrata, Mlýn Brno - Červená Karkulka, "Pappkarton" (SRN) - Čas mezi psem a vlkem, Oblouk Plzeň - Písň lidové namnoze pohoršlivé.

Navazující seminář (20. - 26. 7.) vede Pavel Štourač.

Informace: Kulturní dům Bechyně, Josef Brůček.

Reakce redakce

STAŘÍ ZNÁMÍ V NOVÝCH KOSTÝMECH

Člověka i v poměrně ještě nízkém věku potěší návrat do dětství nejranějšího. Blešími artisty mě bavil dědeček, fakt nevím kolik mně to bylo, vím jen, že jsem se zalykal smíchy a nadšením při závěrečném roztlesknutí blechy artistky a vyděsil paní učitelku, že mám v hlavě blechu, ale není to Tonča. Znovu se ukazuje genialita v jednoduchosti a že se vyplatí pohrávat si s detaily. Jde o zábavný výstup, který si nečiní jiné ambice, než být zábavným výstupem a tím je.

Závěr prvního čísla mohl být lépe vypointován a poměr Jirky Polehni k dění sem tam čitelnější, ale opravdu jsem se skvěle pobavil.

Díky. (Ale, chlapi, což takhle zase nějaké větší sousto?)

Mimochodem, Aťšácké blechy měly na rozdíl od dědečkových mnohem slušivější kostýmy.

František

KAŠPÁREK S MEDVÍDKY V BIOGRAFU

Diváci si scénu v kině většinou pochvalují, herci už méně. Není to dostatečně kontaktní a komorní prostor a četníkovi z Koločavy trochu ublížil. To nic nemění na tom, že se jedná o jedno z těch představení, které se mi nechce operovat, abych nepitvala. Beru se vším všudy, Kašpárek je pro mě šálkem čaje pro dny sváteční (a já dobrý čaj ráda).

Petra

WERNISCH POTMĚ

Představení začalo a mě se vybavil letošní Wolkrův Prostějov. Je to totiž představení, které bych tam letos ráda viděla - jednak se na mém oblíbeném festivalu objevilo několik besídkových hrůz namísto divadel poezie, jednak by lektori v Prostějově mohli přesněji pojmenovat problémy, se kterými se toto představení, které patří spíše právě do žánru divadla poezie, potýká. To proto, že by Doupě latinářů bylo uvedeno v kontextu s jinými představeními divadel poezie a jakékoli porotě by se lépe hovořilo o nedostacích, mnohdy základních (ale i zajímavých nápadech a o tom, jak jich lépe využít).

Petra

DOBRODRUŽSTVÍ PANÍ ANEŽKY

Vždycky mě potěší, když na jevišti stojí jeden samojediný (zvlášť když je samojediná a pěkná k tomu). Jeden člověk sám toho dokáže nejvíc a můžu obdivovat jeho schopnosti a tahle slečna nabídla mnoho podnětů k obdivu. Obdivuju lidi, co dokážou využít nic k něčemu a ona sebou nic neměla. Ničím si to neulehčila (na druhou stranu ani neztížila), měla jen sebe a tamburinu. Krátce, jasně a výstižně mi řekla, co chtěla a šla. Prostě pokoukání, pozasmání, potěšení. Dekuju.

Petr

MOUDROST A PROSTOTA NEJHLUBŠÍHO LIŠTIVÍ

Představení Céčka jsou pro mě vždycky silný zážitek, ale Bystroušku, lišku jsem blahem protetelil.

Co v představení nejhlouběji vnímám? Kořeny, ze kterých vyrůstá člověčenství - sepětí se zemí, s přírodou. Hudbu, která vyvěrá z toho všeho a kterou vy nevyužíváte, ale žijete. Humor, jak jinak než čistý, laskavý. Znáte svou podstatu tak dobře, že si můžete i zazlobit - píseň o praseti. Jana Mandlová v roli Bystroušky je esence životnosti. Dost chválení jednotlivosti, představení fungovalo jako celek.

Poznal jsem, když se blížil konec, ale hrozně jsem chtěl, aby ještě nebyl.

František

Od boKu

DOUPĚ LATINÁŘŮ

* mrzí mě, že tak geniální texty a dokonce metafory nedokázali vypointovat a dotáhnout do konce a sdělit přes rampu * všechno bylo v jedné lince a uspávající * podle mě to nebylo k pochopení, že to bylo záměrně nesrozumitelné * muzika se mi líbila * už ne intelektuálně, už bylo dost intelektuálů * mohlo to být docela hezký, škoda že byla pořád tma, tak to nebylo vidět * chtěli sdělit jenom neklid v duši * já bych to čekala nějak jinak. Zavřela jsem oči a jenom jsem poslouchala * nápaditý prostředky, kdyby to byli lidi sotva vylezli ze základní školy, tak pro ně je leccos nový, ale tyhle? * bylo to hrozné, sprasili to *

ANEŽKA + BLEŠÍ CIRKUS

* něco takovýho jsem ještě v divadle neviděl (Anežku), přijde na jeviště s jednou věcí a řekne příběh * bleší cirkus byl skvělejší, nápady, vychytaný to bylo * hezký to bylo, pane redaktore, moc hezký. Obličejte dělal pěkný, ale mám podezření, že tam žádný blechy nebyly * byl to koncert, oboje * nebylo to špatný, ale zná to asi každý, odehráli to pěkně za tu chvíli *

KAŠPÁREK - ČETNÍK

* jak příběh, tak jak to bylo udělaný, se mi to líbilo. Ne vždycky to bylo nejvtipnější, ale zase mně o to nešlo, aby byl vtipem * úžasně to bylo napsané * všichni byli nadšení, ale já jsem z toho odvázaný nebyl, možná jsem unavený * byl jsem fakt překvapený, co všechno tak malí paňáci zvládnou *

BYSTROUŠKA

* líbilo se mi, jak to je udělaný. Ten příběh mě nezaujal, písničky byly výborné * v Janáčkově není tolik vina, ale o to víc je tady šťáva * nemám slov, bylo to tak nádherné, že se mi ani nechťelo dýchat * až jednou Céčko nebude, divadla dost ubude, zase mě dostali * nejlepším bylo, jak zamordovali ty slepice (hodnocení malé Kačenky-Habaďury) * já už jsem to viděla asi potřetí a líbilo se mi asi z toho nejvíc. Je vidět, že na tom pořád dělají * umět čarovat * zjevení *

FEMADE, FEMADE

Festival a dílna divadla pro děti (neboli FEMAD) mě během loňského ročníku vyprovokoval svojí atmosférou k následující poznámce. Jedná se totiž o festival, který většina loutkářů dobře zná a mě by zajímal názor i jiných zainteresovaných. Nedává mi spát femadácké dětské publikum. Nebývalá hustota rozjivených dětiček na metr čtvereční je totiž až abnormální. Je fajn, když jsou v publiku děti, reakce jsou živější a hlučí-li, je to většinou neúprosný ukazatel zábavnosti a kvality představení. FEMAD je výjimkou z pravidla. I nejmírumilovnější diváci začnou deset minut po začátku libovolného představení toužit po rákosce na dosah (nebo po Herodovi). Femadácký dětský divák většinou nechce vidět žádné divadelní představení a veškeré své síly napíná k tomu, aby vytvořil dokonalou hlukovou bariéru mezi jevištěm a nebohým dospělým diváctvem. Jízlivé poznámky a snaha rozbourat představení, rozhodit herce a nedopustit, aby někdo měl příležitost těšit se z divadla se předpokládá. Jo, emoce podbarvují tyto řádky, ale během loňského Femadu mi ti malí zlosyni znemožnili vidět prakticky cokoli, víkend v Libici jsem mohla odepsat jako promarněný čas - do dnes skřípu zubama hlavně nad ztracenou Sněhovou královnou hradeckého Klicperáku.

ODKUD se ti hádci a štirci berou? Z místních zdrojů, nebo lektori nezvládají přidružený dětský seminář? Nebo jsou nejhorší vzorky výlupků z celé republiky na Femad záměrně svázení? Nevím. Rozhodně ale neznám protivnější, zdivočelejší a agresivnější dětské publikum, než s jakým jsem se už několikrát na Femadu setkala. Možná jsem měla smůlu, možná máte jiný názor. Pokud se s ním chcete podělit, v redakci Diwahadla jste vítáni.

Petra

OTÁZKA PRO JANA BORNU

V diskusi jsi tvrdil, že při představení Strípku tě více než příběh zajímalo šest krásných lidí.

Znamená to, že dva z nás nejsou krásní, nebo jsou, ale nezajímají tě? A v obojím případě, proč počítáš Ivanu Faitlovou dvakrát?

Za LS Strípek se ptá František

Wybrali jsme pro Vás (a zase dobře)

Objednávka: IPOS, administrace publikací, Blanická 4, P.O.box 12, 120 21, Praha 2 (nebo se ptejte ve stánku s knihami v budově Muzea).

Tvořivá dramatika - zvláštní číslo

Redakce odborného periodika Tvořivá dramatika připravila sborník namnoze unikátních, dnes už téměř nedostupných článků, studií, úvah a dalších materiálů, které vycházely ve zpravodajích národních přehlídek dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů v Kaplici, Prachaticích a Ústí nad Orlicí. Sborník tak mapuje historii posledních

deseti let české dramatické výchovy, dětského divadla a dětského přednesu a navíc přináší také inspirační materiály pro učitele dramatické výchovy všech typů škol a vedoucí souborů - hry, cvičení a náměty na činnosti s dětmi. Součástí sborníku je kompletní dokumentace (soubory, jejich vedoucí, inscenace atd.) celostátních přehlídek dětských divadelních a loutkářských souborů od roku 1985 a dětských recitačních souborů od roku 1981. (20,- Kč)

Ivana Veltrubská: Divadlo očima dětí

První publikace svého druhu, kterou připravila psycholožka dlouhá léta systematicky sledující činoherní i loutkové divadlo pro děti, je souhrnem poznatků a zkušeností z práce se skupinou dětí reflektujících divadelní představení. Publikace nabízí cenné podněty pro amatérské i profesionální tvůrce divadla pro děti.

(34,- Kč)

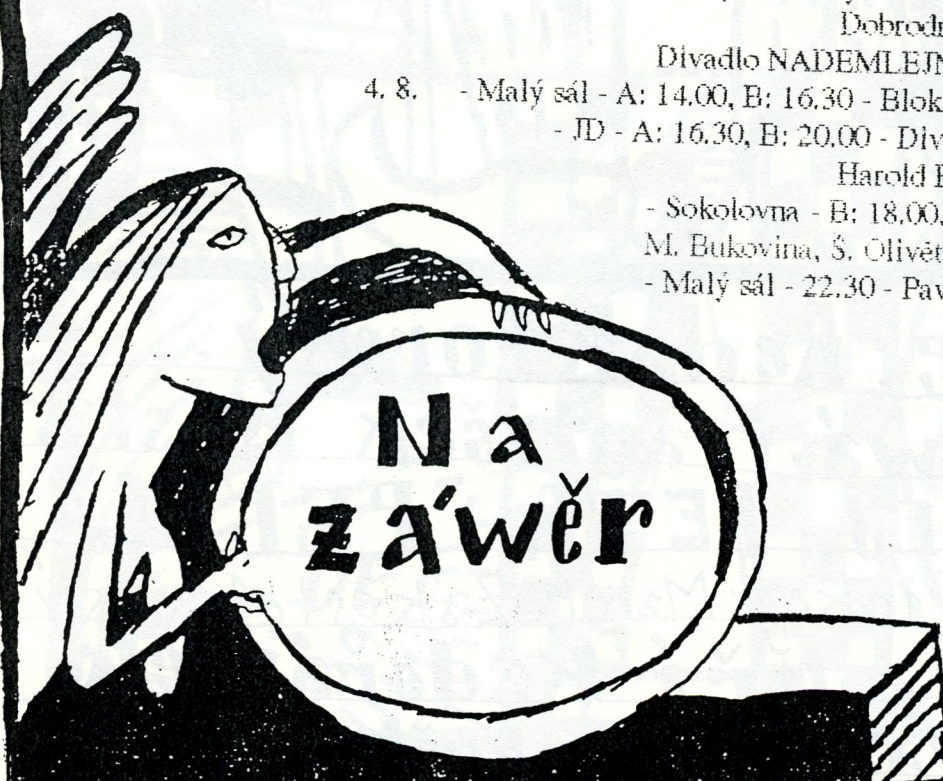
Strana: zámky

NÁVRH PROGRAMOVÉ SKLADBY 68. JIRÁSKOVA HRONOVA

30. 7. - 8. 8. 1998

31. 7. - Sokolovna - 18.00 - Divadlo hudby Nymburk (mimo základní program JH)
Jan Řehounek: Useknuté ucho
- Jiráskovo div. - 19.30 - Divadelní soubor KZ Velká Bystřice (mimo zákł. prog.)
John Patrick: Rajčatům se letos nedaří
1. 8. - Jiráskovo divadlo (JD) - 10.00 - vernisáž výstavy fotografií Ivo Mičkala
- Kukátko - A: 13.00, B: 16.30 - Divadelní spolek Krakonoš Vysoké n. J.
Alan Ayckbourn: Kdes to byl(a) v noci
- Sokolovna - B: 14.00, A: 16.30 - Divadlo Hudradlo Zlív
Miroslav Slavík: Doupě
- Sokolovna - A: 18.00, B: 19.30 - Divadlo MY Plzeň
Divadlo MY s využitím textů F. Robertse,
P. van Ostaijena, P. Podlahy: Můžete to být i vy
- JD - B: 21.00 - Ozvěny III. OTEVŘENO - z celostátní přehlídky pantomimy a
pohybového divadla v Kolíně
2. 8. - JD - A: 14.00 - Ozvěny III. OTEVŘENO
- Malý sál JD - B: 16.15, A: 18.00, 20.00 - Finalisté národních přehlídek SČDO
- Sokolovna - A: 16.15, B: 18.00 - Blok představení z Dětské scény Ústí nad Orlicí
- Sokolovna - A: 20.00, B: 22.00 - Soubor Stopa Liberec
Ahoj Blázne - nonsensové texty
- JD - B: 19.30, A: 22.00 - Divadlo DUHA Polná
Petr Vaněk, Jitka Stejskalová: Kdo je tady slepice
3. 8. - JD - A: 14.00, B: 16.30 - Divadélko Na peróně Praha
Julius Zeyer: Radúz a Mahulena
- Malý sál - A: 16.15, B: 18.00 - Představení z Dětské scény Ústí n. Orł.
- JD - B: 19.30, A: 22.00 - Kolínské divadelní sdružení IKDYZ
David Dvořák a kol.: ETUDLOVANÍ
- Sokolovna - Blok představení ze ŠP a LCH - Divadélko ATSI ZUŠ Na Střežíně Hradec
Králové - Jiří Polehňa, Zdeněk Tesař: Bleší cirkus,
Divadlo JESLIČKY ZUŠ Na Střežíně Hradec Králové
- Starý německý švank ze 16. století pro dospělé:
Dobrodružství paní Anežky,
Divadlo NADEMLEJNEM Brno - IMPROVIZACE
4. 8. - Malý sál - A: 14.00, B: 16.30 - Blok představení z DS Ústí n. Orł.
- JD - A: 16.30, B: 20.00 - Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Harold Pinter: Narozeniny
- Sokolovna - B: 18.00, A: 20.00 - Nejhodnější medvědci
M. Bukovina, Š. Olivětín: Kašpárek, četník koločavský
- Malý sál - 22.30 - Pavel Fiala: Manévry
(doplňkový program)

(dokončení v 6. čísle)

Když na Femad,
tak s He-
rodem za
ruku

Redakce: Redaktorský.....

Petra Kosová, František Kaska

NÁŠ MLADÝ: PETR PELC

Wýtvarnickej: Marek Zákostelecký

Spolupráce: Jiří Kadeřávek

Pavla Osvaldová, Eva Dušková, Kamila
Škopová